Бабинъ – на, но, прил. отъ баба: бабкале бабинъ бабкале бабината, бабино то; така бабината не дой бабино то.

Бабины бамлки, това що си бае или обръсва баба та сама. бабины бамлки, дядовы тамлки.

Бабины деветины, праздны, незначителны прикаски, като за деветины на бабя чл. приказвам бабины деветины.

Бабины дивотины, казвать всичко бабины, деветины, въ смысъл, на незначителны прикаски въ които само баба та може да ся чоди и диви. бабины чодины и дивны прикаски.

Бабины вядн. расп. Змеята на кого ся улавять по дрехить на тъзи, които газять прязъ него. Ventaga.

Бабица 1) малки баба, бабичица, бабичка. 2) едно отъ овчить черва, което пълнять съ дребно насвено мясо и дроб и чобрика та го варять или пекять; бумберъ. 3) кядъ ля отъ дребенъ лечъ и дребъ. 4) бабекъ и бабяк.

Бабици множ. отъ бабица 1) Набърчката кожа или др месото по тялото на човека; бабичясало. 2) оригвани нещо отъ много вдене и прядане, дъ стъ гохванили бабици, бабичясало, вредясало. 3) болесть въ черва та, въ тъ ръцухъ-тъ, въ бабицитъ, бабици тя тъ ръцитъ, казвать въ кои баба, чого имъ жерелъ баба, а тъ не щять да ся признавать инде за баби. "Кръстъ, кълки, корем, бабици" посл.

Бабичица = бабица 1. ум. отъ баба.

Бабичице и бабице ув. отъ баба.

Бабичка ум. отъ баба предсрядла чреда

Бабичясвамъ (–суваме) – чясам. гл. 1) когато ~~се~~ човек ~~кожата на~~ и ме- ли дъ тъ изтръгнъ все тамъ ся обелъ, набърчвам кожата ~~сама на човека свалят~~ ся, набърчавя ~~се~~ ся, набръчвам ся и мъ ~~се~~ тъ, като на стара баба или като на бабици ся ся, набърчвам ся; настръвнувам; бабичясахъ ми ръцитъ въ чъдрата. 2) Когато на човекъ ся разваля бабичъ, тъ отъ пранье. 2) ~~хванатъ тъ бабици~~ разваля ми стомахъ-тъ, тъ ръцухъ тъ, когато хванатъ бабици, та ~~ся стомахъ тъ, Бабичъ ва ми тъ ръцухъ тъ~~ (сърце). ся обръчва или ся продръсва.

Бабичяване. отъ бабичясвамъ

Бабишкелъ, вм. бабице въ прислъхъ и предразние на нъкоя Зестарела жена: остави го чръ бабишкелъ.

Бабиница, = бабишкелъ

Бабка с. сребрена пара, ~~продадено за човекъ, тъ е~~ стара бабка, ~~ръ~~ човекъ продадено, хитръ, опитенъ, калкъ е стара ~~стара бабка, ръ тъ, отъ стара коза яре, отъ~~ бабка тъ, отъ стара коза яре, изведенъ. калкъ е ~~хитръ, калкъ е хитра тъ~~ изведенъ ~~и~~ хитръ; атинъ 2) ~~Ка~~ сребрена пара що носятъ селенки тъ за пазитъ

лятото въ въркетъ пазитъ тъ ~~3) поле, кол~~

калоны тъ тъ ~~пъ~~ пазитъ бабки тъ (нас.) 3) кокиче, кочета (Чеп) кукоряки (Дост.)

15 Бабкинъ, – на, но отъ бабка, бабичка.